

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 10/2017
31.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Милунке Цветковић, Бате Цветковића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног “АА” ... из ... и других, због прекршаја из члана 57. став 1. тачка б. Закона о радном времену посаде возила у друмском саобраћају и тахографима (“Службени гласник РС” бр. 96/2015), одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 145/17 од 24.04.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 25 Пр бр. 161227/16 од 27.07.2016. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 21204/16 од 13.12.2016. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз бр. 145/17 од 24.04.2017. године, па се УКИДАЈУ правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду 25 Пр бр. 161227/16 од 27.07.2016. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 21204/16 од 13.12.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду 25 Пр бр. 161227/16 од 27.07.2016. године оглашени су одговорним и осуђени и то: окривљено правно лице “АА” ... из ... због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 33. Закона о безбедности саобраћаја на новчану казну у износу од 60.000,00 динара и одговорно лице у овом правном лицу ББ из ... због прекршаја из члана 327. став 2. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима на новчану казну у износу од 3.000,00 динара које су дужни платити у року од 15 дана. Истовремено су обавезани да на име паушала плате износ од по 1.500,00 динара у року 15 дана од правноснажности пресуде.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 21204/16 од 13.12.2016. године делимично је усвојена заједничка жалба браниоца окривљених правног и одговорног лица, адв. Петра Учајева првостепена пресуда преиначена у делу правне квалификације прекршаја тако што се окривљено правно лице оглашава одговорним за

прекршај из члана 57. став 1. тачка 6. Закона о радном времену посаде возила у друмском саобраћају и тахографима (“Службени гласник РС” бр. 96/2015) а окривљено одговорно лице у правном лицу за прекршај из члана 57. став 1. тачка 6. са применом става 2. истог Закона те се окривљено правно лице осуђује на новчану казну у износу од 20.000,00 (двадесетхиљада) динара док је у осталом делу жалба одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против ових пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Пtz бр. 145/17 од 24.04.2017. године, због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. и став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2, члана 110. и члана 184. став 2. тачка 2. Закона о прекршајима с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, укине правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду 25 Пр бр. 161227/16 од 27.07.2016. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 21204/16 од 13.12.2016. године и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На седници већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 65/13) обавестио Републичког јавног тужиоца, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Основано Републички јавни тужилац у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су нижестепени судови доношењем побијаних пресуда учинили битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 1. тачка 7. и став 2. тачка 4. у вези члана 6. став 2, члана 110. и члана 184. став 2. тачка 2. у вези са ставом 1. Закона о прекршајима.

Наиме, из списка предмета произилази да су окривљени дана 22/23.09.2015. године дозволили да њихов возач ВВ управља теретним возилом у друмском превозу иако у року од 24 сата након завршеног претходног дневног одмора није имао прописан непрекидан одмор, те да су тиме учинили прекршај из члана 327. став 1. тачка 55. односно став 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима у вези са чланом 244. став 1. истог закона, у складу са којим одредбама је прописано новчано кажњавање учиниоца прекршаја и то правног лица у износу од 60.000,00 динара до 600.000,00 динара и одговорног лица у правном лицу у износу од 3.000,00 до 30.000,00 динара.

Захтев за покретање прекршајног поступка прекршајном суду у Чачку поднела је ПУ Чачак дана 18.12.2015. године а суд је решењем од 22.04.2016. године покренуо прекршајни поступак. Међутим, дана 4.12.2015. године на снагу је ступио и примењује се Закон о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима (“Службени гласник РС” бр. 96/2015). Овим законом у прелазним одредбама – члан 78. је прописано да даном ступања на снагу тог закона престаје да важи, између осталих, и одредба члана 244. Закона о безбедности саобраћаја на путевима а закон као прекршај прописује исте прекршајноправне радње у члану 57. став 1. тачка 6. али су новчане казне прописане у

фиксним износима и то за правно лице у износу од 20.000,00 дин. а за физичко лице у износу од 5.000,00 динара.

Како су и по ставу Врховног касационог суда наведене одредбе Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима блаже по окривљене од одредби из члана 327. став 1. тачка 55. и став 2. у вези става 1. тачка 55. Закона о безбедности саобраћаја на путевима то је, у смислу одредбе члана 6. став 2. Закона о прекршајима којом је прописана обавезна примена најблажег закона за учиниоца, у конкретном случају требало применити одредбе Закона о радном времену посаде возила у друмском превозу и тахографима.

Следствена последица примене одредби овог закона, имајући у виду запрећене казне (новчане казне у фиксном износу), јесте примена одредбе члана 168. Закона о прекршајима у складу са којом се за овај прекршај „не може поднети захтев за покретање прекршајног поступка“ него је надлежни орган (ПУ Чачак) могао издати прекршајни налог.

Стога је, имајући у виду одредбу члана 110. Закона о прекршајима, у складу са којом је у обавези да по службеној дужности пази „да ли решавање предмета спада у судску надлежност“ и имајући у виду одредбу члана 184. став 1. и став 2. тач.2. Закона о прекршајима у складу са којима ће захтев за покретање прекршајног поступка одбацити решењем ако утврди да не постоје услови за покретање прекршајног поступка обзиром да ти услови не постоје „2) кад суд није стварно надлежан за вођење прекршајног поступка“, прекршајни суд био у обавези, уместо што је дана 22.04.2016. године донео решење о покретању прекршајног поступка, да донесе решење којим се одбацује захтев за покретање прекршајног поступка. Исто решење је био у обавези донети и Прекршајни апелациони суд када је поступајући по заједничкој жалби окривљених, иако је правилно уочио нужност примене блажег закона донео нападнуту другостепену одлуку превиђајући неопходност примене одредби члана 110, 168, 184. став 1. и став 2. тач. 2. те члана 171. и 173. став 1. Закона о прекршајима.

Супротним поступањем, како се то основано наводи у поднетом захтеву за заштиту законитости РЈТ, суд је повредио и право окривљених на одбрану из члана 93. став 1. у вези одредби члана 171. и члана 173. став 1. Закона о прекршајима а све на штету окривљених будући да би применом института прекршајног налога и окривљено правно лице и окривљено одговорно лице у правном лицу могли користити погодност ослобађања плаћања друге половине изречене казне уколико прихвате одговорност за прекршај и у року од осам дана плате половину изречене казне, у складу са чланом 173. став 1. овог закона а што им је све на описан начин онемогућено. Наиме, применом тог института новчана казна за окривљено правно лице износи 10.000,00 динара (а не 20.000,00 на колико је осуђен наведеном пресудом Прекршајног апелационог суда) а за окривљено одговорно лице у правном лицу та казна износи 2.500,00 динара (а не 3.000,00 дин. на колико је окр. ББ осуђен наведеном правноснажним пресудом) и разумљиво не би били ни

у обавези да сnose трошкове прекршајног поступка.

С`тога је Врховни касациони суд, усвајајући захтев за заштиту законитости као основан, укинуо пресуде Прекршајног суда у Београду 25 Пр бр. 161227/16 од 27.07.2016. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 103 Прж бр. 21204/16 од 13.12.2016. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно одлучивање.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 286. став 1. и члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.